

LBRIS

We know
books

Mari clasici ilustrați

Mark Twain

Aventurile lui
Tom Sawyer

Traducere din engleză:
Alexandra Fenoghen

SUPERCOLECȚIA TA

Editura ARC

Cuprins

Samuel Langhorne Clemens (Mark Twain) 8-9

.....

Faceți cunoștință cu personajele 10-12

.....

Capitolul 1

Tom cel neastâmpărat 13-22

.....

Capitolul 2

Zugravul 23-29

.....

Capitolul 3

Războiul și dragostea lui Tom 30-35

.....

Capitolul 4

Tom la școală 36-43

.....

Capitolul 5

Gândacul ciupitor 44-47

.....

Capitolul 6

Tom o întâlnește pe Becky 48-56

.....

Capitolul 7

Chinurile lui Tom 57-64

.....

Capitolul 8

O crimă îngrozitoare 65-71

.....

Capitolul 9

Jurământul lui Tom și Huck 72-77

Capitolul 10

Neliniștea lui Tom 78-86

.....

Capitolul 11

Cei trei pirați 87-90

.....

Capitolul 12

Tom face o vizită acasă 91-96

.....

Capitolul 13

Pirații se întorc acasă 97-102

.....

Capitolul 14

Salvarea lui Muff Potter 103-106

.....

Capitolul 15

Comoara îngropată 107-111

.....

Capitolul 16

Huck o salvează pe văduva Douglas 112-115

.....

Capitolul 17

Tom și Becky în peștera 116-120

.....

Capitolul 18

Copiii se întorc 121-124

.....

Capitolul 19

Înmormântarea lui Joe Indianul 125-128

.....

Capitolul 20

Târgul de aur 129-132

A fost odată ca niciodată, pe la jumătatea anilor 1800, un băiat pe nume Tom, care locuia împreună cu mătușa sa Polly în St. Petersburg, Missouri, un târg situat pe malurile fluviului Mississippi. Deși mătușa îl certa pe Tom mai tot timpul, ea îl iubea, de fapt, din toată inima și făcea tot ce putea pentru binele lui. Povestea începe cu mătușa Polly căutându-l pe Tom.

– Tom!

Niciun răspuns.

– Tom!

Niciun răspuns.

– Mă întreb pe unde-o fi băiatul ăsta? Hei, Tom!

Niciun răspuns.

Mătușa Polly intră în cameră, își trase ochelarii pe nas și se uită prin încăpere. Apoi îi scoase iar și căută pe sub diferite obiecte, dar tot nu-l găsi pe Tom. Se supără foarte tare și bodogăni:

– Stai așa, dacă pun mâna pe tine, o să...

Nu termină ce avea de spus, scotoci cu mătura pe sub pat, dar de acolo o zbughi o pisică. Se duse la ușă, o deschise și se uită printre aracii cu roșii din grădină. Tom nu era nici acolo. Bătrânică ridică vocea și strigă iar:

– Hei, Tom!

Brusc, auzi un zgomot ușor în spatele său și se întoarse. Tom se pitise în cămară și-i dădea zor la borcanul cu dulceață.

– Ce faci aici? Uită-te la mâinile tale! Uită-te la gura ta! Iar ai mâncat dulceață.

– Nu, mătușă.

Mătușa Polly se repezi spre el să-i ardă câteva, dar Tom recurse la un truc: îi spuse că e cineva în spatele ei. Femeia se întoarse să vadă cine e, iar Tom o zbughi afară. Pentru o clipă, mătușa Polly încremeni de uimire, dar apoi o pufni râsul.

– Doamne, nu mă mai învăț minte odată! E musai să mă port cu el cum trebuie, altfel stric copilul.

Tom petrecu de minune: chiuli de la școală și se duse să se joace cu prietenii și să înoate în fluviu. Când se întoarse acasă, îi povesti despre aventurile sale prietenului său Jim, cu care erau vecini. Năzdrăvanul fugea de muncă ori de câte ori avea prilejul, iar fratele lui mai mic Sid trebuia să îndeplinească o parte din sarcinile care-i reveneau lui Tom.

Seara, la cină, mătușa Polly îi puse tot felul de întrebări iscusite ca să afle ce năzbâtii făcuse pe parcursul zilei, dar Tom reuși să răspundă la toate fără să fie prins cu minciuna. Bătrânei îi păru rău că-l judecase greșit și se bucură că băiatul fusese atât de ascultător în ziua aceea.

Dar fratele său mai mic Sid îl dădu de gol:

– Păi bine, mătușă, tu i-ai cusut gulerul la cămașă cu ață albă, dar acum e cusut cu ață neagră.

– Așa e, l-am cusut cu ață albă! Tom!

Tom își dădu seama că a fost prins și încercă să scape. Ieșind pe ușă, îi aruncă în treacăt lui Sid:

– Sid, drăguțule, lasă că-ți arăt eu ție!

După două minute, Tom uitase de toate necazurile sale și se duse fluierând să se întâlnească cu prietenii. Pe drum întâlni un băiat ciudat și noua aventură îi distrase atenția de la cele întâmplare înainte.

Băiatul era bine îmbrăcat, deși nu era duminică, și asta îl surprinse pe Tom. Cei doi se măsurară îndelung din priviri, dar amândoi rămaseră tăcuți. Când se mișca unul, se mișca și celălalt, rămânând tot timpul față în față.

În cele din urmă, Tom sparse tăcerea și spuse:

– Cum te cheamă?

– S-ar putea să nu fie treaba ta.

– Ei, atunci o să fac așa, încât să fie treaba mea.

– Păi, fă-o!

– Mai spune o dată așa, și-o să vezi tu!

– Mai spun o dată așa. Hai, dă-i drumul!

– A, te crezi tare deștept, nu-i așa? Dacă vreau, pot să te fac praf cu o singură mână.

– Și de ce n-o faci? Ai spus că poți.

– Dacă faci pe nebunul cu mine, îți trag o mamă de bătaie, de nu te vezi.

– Da, cum să nu, nu mai pot eu de frica ta.

– Deșteptule! Te crezi tare grozav, nu-i așa? Ce mai pălărie ai!

– Mânânc-o, dacă nu-ți place. Încearcă numai să te atingi de ea; cine îndrăznește, o pățește!

– Lăudărosule!

– Lăudăros ești tu!

– Ești un mincinos și ți-e frică să te bați.

– Ce să spun?! Du-te și te plimbă!

– Dacă mai spui multe prostii de-ale tale, iau o piatră și-ți trag cu ea în cap.

– Da, bine, cum să nu!

– O să vezi tu.

– Hai, ia să te văd! Nu faci decât să dai din gură.

De ce nu-mi dai una? Pentru că ți-e frică.

– Nu mi-e frică.

– Ba da.

– Ba nu.

– Ba da.

Urmă o pauză, în timpul căreia cei doi băieți își aruncară priviri ucigătoare. După un timp, stăteau umăr la umăr.

Tom spuse:

– Cară-te de aici!

– Cară-te tu!

– Nu mă car.

– Nici eu.

Băieții se înfruntară din nou din priviri și se tot înghiontiră până ce obosiră amândoi. După aceea, se mai

potoliră. Tom desenă în praf o linie cu degetul mare de la picior și spuse:

– Dacă îndrăznești să treci peste asta, te bat de te zvânt. Oricine îndrăznește s-o facă o să aibă de-a face cu mine.

Băiatul necunoscut păși imediat peste linie.

În câteva secunde, cei doi se rostogoleau prin praf, încăierăți ca niște motani. Tom îl ciomăgi rău pe celălalt băiat, care începu să plângă. Încercă să scape de Tom, dar nu reuși. În cele din urmă, se ridicară amândoi și băiatul cel nou plecă, scuturându-și hainele de praf, smiorcăindu-se, privind din când în când înapoi, dând din cap și amenințându-l pe Tom că o să-i arate el lui când îl prinde data viitoare.

Învingătorul îl huidui pe băiatul cel nou, dar când se întoarse cu spatele, acesta luă de pe jos o piatră și-o aruncă în Tom, nimerindu-l din plin, apoi o luă la fugă cât îl țineau picioarele. Tom se înfurie și se ținu după necunoscut până ce acesta ajunse acasă și află astfel unde locuiește. Eroul nostru se proțapi în poarta casei băiatului, dar acesta nu mai ieși afară, ci se mulțumi să-l maimuțărească de la fereastra camerei sale, în deplină siguranță. Curând ieși însă mama băiatului și-i spuse lui Tom:

– Ești un derbedeu și-un netrebnic! Pleacă și să nu te mai văd pe-aici.

Tom se întoarse acasă foarte târziu, așa că se văzu nevoit să intre în casă pe fereastră. Însă mătușa Polly îl aștepta și-i aduse la cunoștință că sâmbătă este pedepsit și nu va merge nicăieri, ci va rămâne acasă ca să facă tot felul de treburi gospodărești.